

TORONYIRÁNY

XVI. 45.

2022. november 6.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 32. vasárnap

November 9. A lateráni bazilika felszentelése

November 11. Tours-i Szent Márton püspök

A feltámadás központi igazság keresztény hitünkben. Nemcsak régen voltak olyanok (a szaduceusok), akik nem hittek a feltámadásban, hanem ma is vannak - a keresztények között is – akik kételkednek vagy nem hisznek benne. Sokan nem is „elvileg” utasítják el a feltámadás hitét, hanem gyakorlatilag. Vannak, akik a homályos képek és mesék világába utalják a feltámadást, vagy ha hisznek benne, ez a hit semmi szerepet sem játszik mindennapi életükben. A szaduceusok hitetlenségét részben „megmagyarázza” az az őszövétségi elképzelés, amelyet a feltámadásról a farizeus-írastudók hirdettek akkoriban. A halál után – így mondták -, az élet hasonló formában folytatódik, mint most a földön, csak az emberi javakat és értékeket fokozott mértékben birtokolják a feltámadottak. Ezt a feltámadás-hitet támadják meg ironikus érveikkel a szaduceusok. A mi feltámadás-hitünk azonban nem farizeusi hit. Mi a hitünket Jézusra alapozzuk, aki nemcsak tanította a feltámadást, hanem igazolta is saját feltámadásával. Sőt, saját feltámadását központi misztériumként rendelte megünnepelni. Ezeknek a tényeknek figyelembevételével állítja Szent Pál, hogy „ha Krisztus nem támadt föl” (és mi sem támadunk fel), akkor „hiábavaló a ti hitetek” (1Kor 15, 14).

A feltámadás hite – az előbbiekből következik -, egyik meghatározója keresztény életünknek. Eszünkbe jut-e gyakran? S ha eszünkbe jut, örülünk-e neki? Mindennapi felfogásunkat is szerinte próbáljuk-e alakítani? Vigasztal-e minket a feltámadás reménye?

Erre is vonatkoztathatjuk Szent Pál figyelmeztetését: „Keressétek, ami odafenn van, ... arra irányuljon figyelmetek!” (Kol 3, 1-2.)

Csanád Béla

Az Imaapostolság szándéka

Egyetemes: A szenvedő gyermekekért: Imádkozunk a szenvedő gyermekekért, különösen az utcán élőkért, a háború áldozataiért és az árvákért, hogy lehetőségük legyen a tanulásra, és megtapasztalhassák a családi szeretetet.

A szentmise olvasmányai

- 1. 2Mak 7,1-2.9-14** A pogány uralom idején 7 testvér, anyjukkal együtt, szembefordulva a hatalommal, a feltámadás reményében inkább vállalja a kegyetlen kivégzést, mint hogy megszegje atyáik törvényét.
- 2. 2Tessz 2,16-3,5** Pál apostol azért imádkozik, hogy a tesszalonikai hívek Isten segítségével hűségesen kitartsanak az evangélium szerinti életben.
- 3. Lk 20,27-38** Jézus, egy, a szaduceusok által kelepcének szánt kérdésre válaszolva tanítást ad a halálból való feltámadásról és az örök életéről.

A feltámadás kérdése

A bevezető mondatban Lukács röviden bemutatja a vitapartnereket, a szaduceusokat. Egyetlenegy vonást emel ki róluk, mégpedig azt, ami kérdésük megértéséhez szükséges: tagadják a halottak feltámadását. A szaduceusok pártja a Makkabeusok szabadságharcát követő időben (Kr.e. 2. század második fele) jött létre. Nevüket Szádok paptól származtatták, akinek leszármazottai Salamon óta a főpapi funkciót töltötték be a jeruzsálemi templomban. A párt tagjai elsősorban főpapi családokból kerültek ki, de voltak közöttük „laikusok” is. Mind a politikai, mind pedig a teológiai szemléletmódjuk jelentősen különbözött a farizeusokétól. A római fennhatóságot viszonylag könnyen elfogadták, és igyekeztek ahhoz alkalmazkodni. Teológiailag konzervatívok voltak. Kizárólag a Tórárt (Törvényt) fogadták el isteni eredetű és mértékadó iratnak, míg a későbbi bibliai írásokat – beleértve a prófétákat is – lebecsülték. Elutasították a farizeusok által nagyra tartott szóbeli hagyományt is. Tagadták a halottak feltámadását, valamint az angyalok és más szellemi lények létezését. A feltámadás tagadása, amelyet Lukács az Apostolok Cselekedeteiben is megemlítt (4,2; 23,6-8), összefügg a Tóra kizárólagosításával. Mivel a Törvényben a feltámadás nincs megemlítve, nincs semmiféle alap annak elfogadására. A szövegünkben szereplő szaduceusok is a Törvényből kiindulva kívánják bizonyítani, hogy a halottak feltámadásának a tana képtelen állítás. A Pentateuchus egyik előírására hivatkoznak, amely a sógorházassággal kapcsolatos. Az előírás megfogalmazása a 28. versben szabad idézet, amely két őszövétségi helyre is emlékeztet (az idézet első fele: MTörv 25,5-6; az idézet vége: Ter 38,8). Az utasítás arra az esetre vonatkozik, amikor egy férfi gyermektelenül, vagyis törvényes örökös nélkül hal meg. Az elhunyt testvérenek feleségül kell vennie az özvegyet, és utódot kell támasztania az elhunyt számára. A sógorházasság, amely az ókori kelet más népeinél is ismert volt, a törzs és a család fennmaradását szolgálta. Az említett őszövétségi előírásra hivatkozva a kérdezők egy olyan

különleges esettel állnak elő, amely a valóságban aligha fordulhat elő. Hét fiútestvérnél kellett alkalmazni a sógorházasságot úgy, hogy az első felesége, mind a hat utána következő testvér felesége lett. Ugyanis mindegyik férfi gyermektelenül halt meg. A szaduceusok azt szeretnék Jézustól megtudni, hogy a feltámadáskor a hét testvér közül melyiknek a felesége lesz az asszony. A kérdés mögött az a meggyőződés áll, hogy Mózes nem írta volna elő a sógorházasságot, ha a halottak ténylegesen feltámadnának. A kérdés megértéséhez azt is tudni kell, hogy a szaduceusok a feltámadásban nem láttak mást, mint a földi élet folytatását. Megjegyezzük, hogy ehhez a téveszméhez egyes farizeusi tanítók is alapot adtak, amikor azt állították, hogy a nemzés és a születés a feltámadás utáni élethez is hozzátartozik majd.

Válaszában Jézus legelőször is világosan kijelenti, hogy a házasság kizárólag evilági intézmény, amelyre a feltámadással beköszöntő új korszakban nem lesz többé szükség. A halál ugyanis nem fogja többé az emberi nem fennmaradását veszélyeztetni. A feltámadás utáni életmódot tehát nem lehet egyszerűen a jelenlegi helyzet folytatásának tekinteni. A feltámadottakra olyan új életforma lesz majd jellemző, amely az angyalokhoz teszi őket hasonlóvá. Az angyalokra való utalásnál Lukács szövege hosszabb, mint Márk párhuzamos mondata (Mk 12,25). A bővítéssel az evangélista minden bizonnyal egy helytelen elképzeléstől kívánta megóvni a kijelentést. Az angyalokhoz való hasonlóságot ugyanis a hellenista olvasók a platóni dualizmus szellemében könnyen a testnélkülségre vonatkoztathatták.

A feltámadás azonban nem egyszerűen a lélek halhatatlanságával egyenlő, hanem az egész ember radikális átformálását jelenti. Az angyalokkal való hasonlóság abban áll, hogy a feltámadottak – éppen a test feltámadása és átformálása által – halhatatlanná válnak. „Isten fiai” lesznek, amint az angyalok is azok (vö. Ter 6,2; Jób 1,6): Isten halhatatlan életében és dicsőségében részesednek. Még egyszer hangsúlyozzuk, hogy ez az egész emberi személyiséget érinti, amelyhez a testiség is hozzátartozik.

A válasz második felében Jézus az ószövetségi Szentírásra hivatkozik, mégpedig a szaduceusok előtt egyedül tekintélynek számító Törvényre. A kérdezők felfogása szerint Mózes a sógorházasság előírásával kinyilvánította, hogy a halottak nem támadnak fel (28. v.). Jézus most maga is Mózesre utal, aki abban a korban a Pentateuchus szerzőjének számított. Azt állítja, hogy Mózes az égő csipkebokorról szóló jelenetben az elhunytak feltámadását jelezte előre, amikor Isten bemutatkozását tudtukra adta: „Én vagyok Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene” (Kiv 3,6.15). A mondatot az eredeti összefüggésben úgy is lehetne értelmezni, hogy Jahve egyszerűen közli: ő azzal az Istennel azonos, akit a páttriárkák a maguk idejében imádtak. Jézus azonban mélyebb tartalmat fedez fel a bemutatkozásban. Egy olyan ószövetségi alapelvet kapcsolja azt össze, amelyet a szaduceusok is elfogadtak: Isten kizárólag az élők Istene és nem a holtaké. Ez annyit jelent, hogy csak az élőkkel törődik, és csak az élőkkel létesít közösséget, a holtakkal nem. Márpedig – ez Jézus érvelésének a lényege – ha Isten figyelme csak az élőkre irányul, akkor az ósatyáknak is élniük kell, különben Isten nem nevezné magát az ő Istenuknak.

Az írásra való hivatkozás olyan megjegyzéssel zárul, amely csak Lukácsnál olvasható: „... hiszen neki mindenki él”. A „mindenki” szó azokra az elhunytakra vonatkozik itt, akik a feltámadás várományosai, vagyis „akik méltók arra, hogy eljussanak a másik világba és a halálból való feltámadásra” (35. v.). Az emberek számára meghaltak, az Isten számára viszont nem: az Istennel való közösségük nem szakadt meg. A megfogalmazás hátterében az a felfogás áll, amelyről a Lk 16,23-mal kapcsolatban beszéltünk: a gonoszoktól teljesen elkülönítve az igazak már haláluk után az örök boldogság részesei, bár annak teljességét majd csak a feltámadáskor kapják meg. Lukács szövege hasonlít az egyik zsidó apokrif iratban található megjegyzéshez, amely a vértanúk hitét dicséri: „Tudták, hogy akik Istenért halnak meg, Istennek élnek, miként Ábrahám, Izsák, Jákob és minden páttriárka” (4Mak 16,25).

Jézus ügyes válasza elismerést vált ki az írástudók körében, akik többnyire a feltámadást valló farizeusok csoportjához tartoztak. A szakasz egészében a záró dicséret kiemeli Jézus győzelmét, aki a szaduceusok kérdésére is szakszerűen választ tudott adni. Az elismerés ugyanakkor azt is jelzi, hogy Jézus tanítása összhangban van Mózes törvényével. Jézus főlényének a következménye, hogy sem az írástudók, sem a szaduceusok nem merik őt újabb kérdésekkel próbára tenni.

Kocsis Imre

Csak ti vagytok nekik! (14.)

AZ ÁLDOTT PÁRBESZÉD – A KOMMUNIKÁLÁS TÍZPARANCSOLATA

A kommunikáció mai világában kapcsolatba lépünk az afrikai bennszülöttekkel is, de nem a saját gyermekeinkkel. Tudjuk, mi történik Kabulban, de azt nem, mi játszódik le házastársunk szívében. A kommunikálásnak nincsen egyszerű receptje.

1. Kommunikálás nélkül a család halott. Ha nem beszélünk egymással, nem lesz mondanivalónk. Ha nem tekintünk egymás szemébe, nem látjuk egymást. Sokszor mindez észrevétlenül történik. A mulasztással elkövetett bűnt nem lehet eléggé kihangsúlyozni. A családi szeretet legnagyobb ellensége nem a veszekedések sorozata, az anyai gond, de még nem is a házastársak hűtlensége, hanem a megszokás: amikor nem nézünk egymásra, nem beszélgetünk, de még csak nem is veszekszünk.

2. A kommunikálás lehetővé teszi, hogy a családban egy másik fontos elemet is megőrizzünk: egymás elismerése és megbecsülése. A szeretet legszebb kifejezése: „Odafigyelek rád, mert te nagyon fontos vagy nekem”. Ha nem beszélünk egymással, nem is vehetjük észre egymás csodálatra méltó jeles tetteit. A belső értéket csak beszélgetés közben vehetjük észre. A kommunikáció lelki kielégítése a harmonikus életnek.

3. A kommunikáció nyugtató öröm, értékes pillanatokat nyújt. Nem hiányozhat a házastársak kapcsolatából és a család életéből.

4. Győzödjünk meg róla, hogy a kommunikálás fontos összekötő erő. Nagyon össze kell szedni magunkat, mert erőt, igyekezetet, komoly munkát is követel tőlünk. A különféle lelkeségi mozgalmak között van egy, amelyik előírja tagjainak, hogy havonta legalább egyszer üljenek le és beszéljék meg közös ügyeiket a hétköznapi és a lelki életre vonatkozókat is. A gyakorlat azt bizonyítja, hogy sokan alig pár esztendő együttélés után már ezt állítják: „Már mindent elmondtunk egymásnak, nincs több mondanivalónk!”

5. Idő kell hozzá. Észre kell venni a külső akadályokat: stressz, három műszakos munkarend, folytonos televízió nézés stb. Meg kell találni a megfelelő pillanatot: rövid kis írásos üzenet, mikor elmegyünk otthonról, apró ajándékok stb.

6. A kommunikáció legyen minőségi, nívós. Megadni mindenkinek a lehetőséget a véleménynyilvánításhoz. A feleség nyugodtan kimondhassa: „Elegem van! A gyerekek elviselhetetlenek!” A gyerekek is fejezzék ki szabadon és félelem nélkül tanulásbeli aggályaikat vagy a megsebzett kapcsolatokat a barátokkal. A félreértéseket tisztázni kell, a beszéd stílusa ne legyen vulgáris, a semmitmondó, unalmas mozdulatokat kerülni kell. Az érzelmnyilvánításnak legyen mély értelme. Ásítózva ne öleljünk meg, vagy ne csókoljunk meg senkit.

7. A kommunikációnak két kulcsjelentőségű értelme van: a meghallgatás és a beszéd. Ehhez egy jó adóra és egy jó vevőre van szükség. A vevő tudjon hallgatni, az adó tudjon jól beszélni. A sikeres kommunikáció kapuja a hallgatni, felfogni akarás, a nyitottság, a szűkebb és tágabb környezet minden vonalán. Ez a kapu tesz készséggé, hogy értékeljük a másikat azáltal is, hogy türelmesen végighallgatjuk mondanivalóját. A gyerekek azt hiszik, hogy szülei annyira elfoglaltak munkájukkal és gondolataikkal, hogy az ő ügyes-bajos dolgaikkal már nem is tudnak foglalkozni.

8. Kommunikálni annyit jelent, mint megfejtteni. Ha valaki azt mondja: „Légy szíves hallgass meg”, a kérés nem más, mint „légy szíves érts már meg”. A szülők a gyermekek agresszív kérdésére sokszor agresszív választ adnak. Inkább azt kellene megvizsgálni, mi rejlik az ilyen magatartás mögött. Ha párbeszédünk nem nyitott, kiegyensúlyozott és türelmes, a gyerekek biztosan fel fognak venni egy szeszélyes és veszélyes viselkedési formát.

9. A kommunikálás azt is bizonyítja, hogy megértettük a problémát. A hallgatás nem mindig szótlanság. Nehéz beszélni, ha nem kapunk rá választ. „Miért kell mindig nekem beszélni? Lassan nem szólok már semmit, mert nincs rá válasz és az az érzésem, hogy nem is hallgatnak rám. Most még jobban magamra maradtam, mint máskor!” — írta egy édesanya. A szavakra vágyó ember határtalan igényt tart a párbeszédre, amelynek hátterében a szeretetre való vágyódás rejlik. A gyerekkori csalódottságok nem szűnnek meg. „Gyerekkoromban hiányzott, hogy az apám szóljon hozzám, ma pedig örülök férjem szavainak” — írja egy feleség.

10. A kommunikáció a „legjobbat adja magából”. A keresztényeknél ez még többet jelent: általa leszünk a tökéletes kommunikáció tükröképévé, amelyből a Szentháromság tükröződik vissza.

A PRÉDIKÁCIÓ NEM HASZNÁL

Akik a szülőknek adnak tanácsot, mindig az egyformán megszokott lemezt teszik fel: „A párbeszéd mindenek fölött”. Amint tudjuk, könnyű kimondani, de megvalósítani nehéz. Ezért kell bátran szólni az ügy érdekében és türelemmel meghallgatni.

Egy mondatban rejlik a probléma: a szülők sokat beszélnek a gyerekekhez, de keveset a gyerekekkel.

Sokszor már a kezdet is rossz. Az első hiba, amit elkövetünk, hogy gyerekes hangnemben beszélünk a csemetékkel. A beszéd legyen mindig helyes, szép, egyszerű.

Lehet mondani „kutya” és azt is, hogy „vau-vau”. Valószínűleg a gyerek „vau-vau”-val kezd. A szülőnek kötelessége, hogy megmagyarázza, ez nem más, mint a kutya. A szülőkön kívül a nagyszülők, rokonok és ismerősök is hajlamosak a gyerekes beszédre. Az a gyerek, amelyik a „nyau-nyau, miau-miau, brumm-brumm” gyerekes szókinccsen nevelkedik, nehezen szokja meg a komoly beszédet. Éveken át úgy beszélnek majd a szülők gyermekeikkel, mintha szellemileg sérültek lennének. Így fennállhat a veszély, hogy a kamaszkor után is nehezen találják meg a helyes kifejezéseket.

A szülők törekedjenek arra, hogy gyermekeik a családi boldogság előkészítésében szövetségeseikké váljanak.

Engedjétek, hogy a gyerekek szabadon fejezzék ki magukat! Ez már akkor kezdődjön el, amikor életük apró kis történeteiről mesélnek. Szenteljétek rá időt és hallgassátok meg őket. Ez a legjobb módja annak, hogy érezzék, milyen fontos a szülőknek, hogy velük mi történik, hogy komolyan veszik őket.

A gyerekek meghallgatása azt is szolgálja, hogy megértsék logikájukat. Így könnyen irányíthatják őket azon az úton, amelyen fel tudják fedezni azokat az előnyöket, amelyeket korábban nem tapasztalhattak. A szülők, édesapa és édesanya elültetik a gondolkodás magvát anélkül, hogy prédikálnának. A gyerekek is érezni fogják, hogy kézen fogva vezetik őket és önmaguktól megtanulják a dolgok helyes megoldását.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero

Vasárnapi jegyzet

Életre – az életből (2.)

Nemsokára hó borul az ágakra, egészen fehér lesz az erdő hajzata; millió évekbe számolva is a jelenidő, érzékelhető pillanat, mely máris tovaille...

Változnak a helyszínek, vonatok jönnek, mennek, s ha beáll az esti csend, egy kiválasztott megállóban a föl-le sétán bíborszínű gémmor-szirmok társaságában, levélzárnyak kicsi lendületében míg fények őstermészete kísér, a teljes alkonyat égáji sávja, mint arany-piros szalag köti át a nyugati félkaréjt egészen az északi határig. Kedvelt szerzőm, Jean Guittou egyik beszélgetés töredéke idéződik fel. A francia irodalomtörténész, teológus (civil ember) *Az én kis katekizmusom* című könyvét két-három évtizede fordítottam le az akkori kalocsai érsek kérésére. Ő volt a lektorom is, amikor részleteiben lapunk hasábjain közöltem a gyermekeknek szóló kis fejezeteket, amelyek a legmélyebb hittitkok körül most is szinte tapinthatóan közlik az igazságokat modern „hangszereléssel”. Kiváló fotós kollégám gyermekarcokat „tűzött” a lapok közé később már a könyvben, amelyet Guittoutól VI. Pál rendelt meg, s amely utolsó olvasmánya volt a boldog emlékezetű pápának.

A nemes kövezet a lábam alatt mintha zenélne, benső dallamot hallatva, lényege dallamát lopna magányomba, mely békesség és ajándék, amikor nyugtalan a nagyvilág.

Először P. Szabó ismertette meg velem Jean Guittout, róla szóló esszéjét nyomta a kezembe a francia író végrendeletéről. Megmaradt emlékezetemben a történet, mely Guittou és az élet bölcselője, Bergson képzelte beszélgetése egy különös eseményről: más, más szobában a filozófus és kislánya ugyanarra a fényjelenségre lettek figyelmesek, s valami egészen szépet láttak. A kislány ezt Guittouknak is elmondta, s hogy szóba jött a két gondolkodó beszélgetésekor, Guittou Bergson egyik könyvéből idézett: „Tegyük fel, hogy abból az ismeretlen világból a fény eljut hozzánk, amely testi szemmel is látható. Milyen átalakulás lenne ebben az emberiségben, amely általában hozzászólt ahhoz, hogy bármit mondjanak, csak azt fogadja el létezőnek, amit lát és tapint. Az így hozzánk érkezett információ talán azt érintené, ami alacsonyabb a lelkekben, a lelkeség legalsó fokát; de nem kellene több, hogy eleven és hatékony valósággá alakítsa a túlvilágba vetett hiedelmet, amelyet – úgy tűnik – meglegünk a legtöbb embernél, de ez leggyakrabban csupán szófia – elvont és halhatatlan. Ha abszolút biztosak lennénk, hogy tovább élünk, másra nem tudnánk gondolni, csak erre.” Leköt a világ, újra meg újra, érdek és karrier aggodalmat akaszt a nyakunkba, zarándoktalar helyett múltó hívságokba öltöztet.

„Mi neked a fontosabb: a karriered vagy a lelkiismereted?” Új amerikai kábel-csatorna (amc) reklámja a fenti kérdés egy filmről, amely bizonyára bírósági esetet hoz fel. A reklám-mondat minden területet érinthet magában is: gazdaságot, kereskedelmet, magánterületet, politikát, mindent, ahol ember cselekszik, aki képes felfogni, hogy a világ nem lehet megsemmisülés, hanem beteljesedés. Ósbizalom mondatja: hittelt kell átlépni érdekek akadályokon, öntörvényűségeken, hogy a lelkiismeret kerekedjék felül, az önzetlen szeretet. *Rahner* hagyta írásban: az idő az ember szabad akarattal irányított ténykedésével válik történelemmé, és a halálban mindenki „összefoglalja földi sorsát, távozása nem spontán átmenet ebből a világból a másikba”: életből az életbe, ez az átmenet „az örökkévalóság kezdete.”

Halálom a hit szabadsága, mely átfogja egzisztenciámat. A „szabad szabadság” bizonyítéka – Krisztusban. A lengyel Nobel-díjas Czesław Miłosz „gyermeki költeményt” írt 1945-ben apjához. Csak neki szánta, mégis valamennyiünkre – a világ életére – vonatkoztatható a sora: „Az ember apró, ám műve óriás.” Benne a nagyvonalúság, mely figyelmeztetőn biztató: úgy kell élni nagyvonalúan a napjainkat, hogy ebbe a halál is beleferjen.

A lehamvadó piros-arany övsáv az ég derekán láttatással vezet át a látható jelenségeken.

† Tóth Sándor

hírek információk

Közös városi rózsafüzér imádságra várják a közösség tagjait november 7-én, hétfőn 16 órától a tápéi Szent Mihály templomba. A közös éneklést követően 17 órától imádkozzák a résztvevők a rózsafüzért, majd 18 órakor szentmisén vesznek részt. A tápéi templomhoz a 73, 73Y, 74, 74Y buszokkal lehet eljutni.

Három alkalomból álló, „Erőszakmentes kommunikáció” címmel kezdő csoport indul november 8-án, kedden 17 órától a CsaládEgyetem keretében a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.). „Legtöbben gyerekkorunktól kezdve olyan beszédmódot tanulunk, ami arra ösztönöz, hogy minősítsünk, összehasonlítsunk, követeljünk és hangsúlyozzuk a véleményünket, ám az érzéseinkről és a szükségleteinkről lehetőleg hallgassunk.” Dr. Marshall B. Rosenberg ezt nevezi életidegen kommunikációnak. Az erőszakmentes kommunikáció egy olyan szemlélet, melyben kritikamentes őszinteséggel érhető el a cél. A workshopba azokat várják, akik szeretnének fejlődni az éltető kommunikációban. A csoport létszáma korlátozott, a résztvevőket a jelentkezés (csaladegyetem.hu) sorrendjében fogadják a szervezők.

Dr. Mihalec Gábor párterapeuta „Tényleg arról vitatkozunk, amiről gondoljuk, hogy vitatkozunk?” című előadására hívja az érdeklődőket a Mathias Corvinus Collegium szegedi központja. Az előadásban az ismert szakértő olyan mindennapi helyzetekre ad iránymutatást, mint: Tényleg az a nagy kérdés, hogy ki vigye le a szemetet, vagy többről van szó? A „Leviszed a szemetet?” kérdés mögött gyakran sokkal mélyebb tartalom húzódik meg. Valójában azt akarta kérdezni: „Fontos vagyok neked? Egy csapatban játszol velem? Még mindig szeretsz engem?” Minden érdeklődőt várnak november 9-én, szerdán 17 órától a Szent-Györgyi Albert Agórában (Kálvária sgt. 23.).

A Gál Ferenc Egyetem békéscsabai Gazdasági Kara keresztfelvéves felvételit hirdet a Gazdálkodási és menedzsment alapképzésre, nappali és levelező munkarendben egyaránt. A gazdasági tanulmányok iránt érdeklődők november 15-ig jelentkezhetnek a felvi.hu felületén. Kedvező tandíjas képzések, Erasmus program, nyelvtanulás, nyelvvizsga lehetőség és saját kollégium várja a jelentkezőket a békéscsabai campuson.

Nem lehet csoda nélkül élni (Márai Sándor) címmel betlehemkészítő pályázatot hirdet családok, iskolai osztályok, plébániai csoportok, illetve egyéni jelentkezők számára a Szegedi Dóm Látogatóközpont. A jelentkezéseket amatőr és profi kategóriában várják. Az alkotások anyaga, mérete és az alkalmazott technika szabadon választható. A betlehemeket személyesen vagy postai úton november 20-án, 17 óráig várják az intézménybe (Dóm tér 16.). A beküldött alkotások 2022. november 27-től 2023. január 29-ig láthatók majd a Szegedi Dóm Látogatóközpont kiállítóterében. A legjobb pályamunkák díjazásban részesülnek. A pályázat további részleteiről a 06-20-385-5061-es telefonszámon kaphatnak felvilágosítást az érdeklődők.

„Észlelések - avagy egy gondolkodó ember naplója” című premier előadással folytatódik a Dóm Művészeti Szalon őszi sorozata a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. Fenyő Iván színművész irodalmi estje - technikai okok miatt - nem november 5-én, hanem november 27-én, vasárnap 17 és 19 órakor lesz. A 17 órai előadásra - korlátozott számban - még kapható helyre szóló jegy a Látogatóközpont pénztárában, keddtől-vasárnapig 9 és 17 óra között, illetve online a jegy.hu internetes felületen.

Szent Dömötör ünnepéhez kapcsolódva, október 25-én tartottak szakmai napot a Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynökség Szent Dömötör Kórházlelkészi Szolgálatának munkatársai a Katolikus Házban. A betegeket látogató civil munkatársak és kórházlelkészek fontosnak tartották, hogy évente legalább egyszer találkozzanak, és megosszák tapasztalataikat, rátekinthessenek az előző év eseményeire, megbeszéljék a felmerülő kérdéseket. Az úgynevezett egyházmegyei kórházak tapasztalati térképének elkészítése után a vigasz témájával foglalkoztak a résztvevők. A találkozó közös ebédrel, valamint jó hangulattal, kötetlen beszélgetéssel zárult.

Fennállásának 20. évfordulóját ünnepli a Szeged-Csanádi Egyházmegye papjainak közösségéből az a mintegy 20 főből álló önkéntes csoport, mely 2002 óta minden hónapban összegyűlik, hogy a papi szolgálathoz kapcsolódó kérdések: ima, szentségimádás, szentmise, papi jelmondat, illetve pasztoráció mellett személyes tapasztalatokról, élményekről is eszmét cseréljen.

A Széchenyi 2020 projekt keretében, mintegy 50 millió forintból megújult a tarjánvárosi Szent Gellért Plébánia és az Apor Vilmos Községi Ház. A pályázat során energetikafejlesztés (napelemes rendszer kiépítése és üzemelése), hűtés-fűtés rendszer korszerűsítés, felújítási munkálatok, zöldterület fejlesztése, revitalizálása és kerítés építése valósult meg.

Új csillárokkal gazdagodott a felújított balástyai Pádúai Szent Antal templom. Egy helyi lakos, Tóth Attila adományozta a két, egyenként 22 égős, 60 kilós világítótestet a plébániának, ezzel újabb értéket teremtve a templom liturgikus terében.

Segélyakciót kezdeményezett a Katolikus Karitás országos szervezete a bajba jutott családokért és idősekért. A Segítő kéz elnevezésű adománygyűjtő program célja, hogy felhívja a figyelmet az áremelkedés és a rezsiszámlák növekedése miatt nagy nehézségekkel küzdő, olykor kilátástalan helyzetbe került embertársainkra. A november 25-ig tartó akcióhoz a következőképpen lehet csatlakozni:

- a 1356-os adományvonal hívásával, hívásonként 500,- Ft-tal,
- online pénzadománnyal a karitasz.hu oldalon,
- a Karitás bankszámlaszámára utalt adománnyal: Raiffeisen Bank 12011148-00124534-00100008, közlemény: téli krízis,
- tartós élelmiszer, egyéb tárgyi adományok leadásával; a gyűjtőpontok listája megtalálható a karitasz.hu oldalon.

Október 24. és 25. között Budapesten rendezték a Közép-Kelet Európai Püspöki Konferenciák elnökeinek találkozóját. Az eseményen részt vett többek között Mario Grech bíboros, a Püspöki Szinódus főtákará, számos magyar püspök, továbbá a Szent Cirill és Metód püspöki konferenciák elnöke és képviselője. A kétnapos rendezvény központi gondolata a béke volt. A konferencia résztvevői október 24-én közös szentmisén vettek részt a Szent István-bazilika Szent Jobb kápolnájában, melynek főcelebránsa Erdő Péter bíboros volt. A tanácskozás Novák Katalin köztársasági elnökkel töltött megbeszéléssel zárult a Sándor-palotában.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.